

Anders Samuelsens tale ved Liberal Alliances landsmøde

Taler

Anders Samuelsen
Politisk leder for Liberal Alliance

Dato

20. april 2013

Sted

København

Kære alle sammen! Kære folketingsgruppe, familie og venner, kære støtter fra erhvervslivet, kære alle I, der er hér i dag - fordi I føler noget for vores parti. Et parti - som jeg er så uendelig stolt af at stå i spidsen for! Et parti, der er gået fra at have været Den grimme Ælling, udsat for hån, spot og latterliggørelse, til at blive en fuldvoksen, stærk - stolt - svane. Kære landsmøde og alle, der ser med på TV: Liberal Alliance er kommet for at blive! Hvis ikke den lille hurtige fugl svalen var vores symbol - burde det være en smuk – svane. For hvor har vi været meget igennem. Men det har været det værd! Det er noget af det letteste - at stå hér og sige i dag! Vi har etableret os. Vi har opbakning. Vi har bevist - at vores folketingsgruppe gør et imponerende stykke arbejde! Jeg ved, at de andre partier ville ønske - at de var lige så stærkt besat i deres folketingsgrupper - som vi i Liberal Alliance er i vores. Vi har bevist, at det ikke er størrelsen, det kommer an på. Dermed ikke være sagt, at vi ikke gerne vil være større. Det vil vi. Og det bliver vi! For i det halvandet år, der er gået siden valget - er det Liberal Alliance, der har ført an i de store principielle diskussioner: Mens andre har isoleret sig i en teknokrat-verden - hvor de forsøger at pille ved små tandhjul i det store samfundsmaskineri - har Liberal Alliance interesseret sig for de vigtige spørgsmål - om forsørgersamfund - om europæisk integration - om Big Mother-regulering. De andre elsker os ikke ligefrem - dét kan jeg afsløre. Men de respekterer os - og de respekterer, hvad vi kan. Jeg nyder at se, hvordan de ryster i bukserne, når de skal diskutere med Simon Emil – med Ole - med Merete – Leif – Villum – Joachim - Thyra – og Mette. Det glæder mig usigeligt. Vi markerer os. For mit eget vedkommende er jeg måske blevet lidt..... rund? Onde tunger vil måske ligefrem sige...tyk? Ja, hvad siger I? Men jeg kan forsikre jer - at det er et tegn på lykke! Jeg er slet og ret lykkelig. Men tag ikke fejl. Selvom jeg er rund - er jeg ikke mæt! Og min tunge - er stadig skarp. Liberal Alliance har nemlig meget at nå. Der er mere brug for os end nogensinde. Der er brug for os. For nogle år

siden var der brug for os som det borgerlige Danmarks lille redningsbåd. Som dem, der kunne sikre, at der var et sted at søge tilflugt - når de andre svigtede. Nu - og i fremtiden - er der brug for os som det borgerlige Danmarks isbryder. Som dem, der rusker op i de etablerede dogmer. Som dem, der viser nye veje - dér, hvor de andre ikke tør gå. Det kræver råstyrke. Og den råstyrke har Vi - takket være jer. Vi har grund til at feste, og jeg har grund til at sige jer alle sammen tak - stor, stor tak. I har troet på os - og vist os tillid - og støttet os med jeres stemme - jeres medlemskaber, jeres opbakning. Jeg takker jer alle. Jeg kan ikke nævne jer alle - så lad mig nøjes med at fremhæve nogle enkelte. Søren Kenner, vores geniale og vilde formand for visionsgruppen er her ikke i dag: han er taget på jordomrejse. Men det forhindrer ham ikke i som altid at sidde bag sin Mac - og styre os sikkert igennem kampagner, indsamling af viden - og i at udvikle nye ideer, så vi hele tiden er på forkant. Jeg ved, at Søren sidder og følger med lige nu - skal vi ikke takke ham med en klapsalve, der kan høres helt i Japan? En urokkelig opbakning har jeg også - har VI også - i Lars Seier Christensen og Kim Fournais - i Saxobank. Dette år skal ikke være en undtagelse: Jeg må igen give udtryk for min store taknemmelighed for, ikke bare at blive finansielt støttet - men også moralsk støttet. Mange overser - at frihed har et moralsk udgangspunkt. Mange overser, at Lars og Kim er drevet af et ønske om at gøre noget godt for deres land. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at jeg var lidt spændt på at følge den seneste sæson af tv-serien "Borgen". Jeg havde nemlig hørt en lille fugl synge om, at jeg var med... Min forfængelighed led et knæk. Den skuespiller, der skulle forestille mig - Jens Albinus - skulle samtidigt også forestille Simon Emil! Vi to politikere skulle fremstilles af én skuespiller?! Hvad er meningen? Det trøstede mig dog, at Lars Seier og Kim Fournais også måtte deles om en skuespiller. I fik lov til at blive spillet af Peter Gantzler; han havde rollen som den skumle bankdirektør, der ville købe sig - til indflydelse. Det var sjovt at være med i "Borgen" Men: Manuskriptforfatterne på tv-serien manglede åbenbart fantasi. Fantasi til at forestille sig en bankdirektør, der ville støtte et parti - kvit og frit! Uden at forlange medindflydelse. Her må jeg så bare sige - at virkeligheden i vores tilfælde - er bedre end fiktionens verden: I to - Lars og Kim - har aldrig stillet modkrav - og I har aldrig mukket eller saboteret eller givet udtryk for, hvis I var uenige i Liberal Alliances linje. Tak, også for dét, Lars og Kim! Jeres adfærd står i skarp modsætning til regeringens finansielle støtter i fagbevægelsen. Fagbevægelsen vil have indflydelse. Og den betalte gildet før valget. Den betalte til "LO-partierne". Og fik sig en lang næse efter valget. For Socialdemokraterne og SF slog kursen om. Den nye regerings politik blev ikke specielt "fair" - til gengæld blev deres støtter - 'fær' og fær'. Og deres håndtering

af magten bliver – 'vær' og 'vær'. Men det er - på alle måder - en helt anden sang. I dag ser jeg anledning til at være glad. Jeg kan se tilbage på et år med stor fremgang, med en folketingsgruppe, jeg er så stolt af! En folketingsgruppe af stærke personligheder, der med stor ildhu kæmper hver dag for at stille regeringen til regnskab for dens synder. Men i al sandfærdighed må jeg indrømme - at regeringen faktisk gør mere for at bekæmpe sig selv - end vi gør i oppositionen. Thorning og Corydon har givet sig selv et strukturelt problem. De har sluppet forbindelsen til deres rødder og deres løfter. Før valget var vi nogle, der sagde - at S og SF ville løbe fra deres løfter. Det gentog vi på valgnatten. Asger Aamund spidde det i en TV-debat med Ole Sohn før valget: Han sagde: "Jeg tror aldrig nogensinde, at I vil gennemføre det dér med de 12 minutter. Det er jo en vits. Dét, de fører nu, er et rent valgoplæg. Det er udelukkende beregnet til at flytte nogle massive stemmerhenover midten, over til rødblok. Ole Sohn er jo en snu politiker, og han er en begavet mand, og i det øjeblik han er blevet minister, så står han jo og stiller sig selv det spørgsmål: Skal jeg have et Danmark, hvor vi fordeler fattigdom, eller hvor vi fordeler rigdom. Og så vil han tage sin plan "Fair Fattigdom" og smide den ned i papirkurven. Og når en journalist kommer og spørger ham en måned senere, hvad skete der egentlig med de 12 minutter? Så vil han sige: "Det kender jeg ikke noget til, og det var i øvrigt også Børstings idé." Kan I huske det? Ole Sohn blev meget fornærmet. Men da han gik af som minister var det med følgende svada - som nærmest er som taget ud af LA's partiprogram: "Skatten på arbejde skal sænkes. Vi har taget de første skridt. Det offentlige skal slankes. Jeg mener, man med god mening kan sige, at det offentlige også skal bidrage til at øge konkurrenceevnen" Ja. Hvad skal man sige? Jeg har en indrømmelse. Ole Sohn og jeg har en fortid sammen. Oles far - og min far - var bedste venner. Indtil for nylig har jeg stædigt fastholdt - at jeg fik en god opdragelse og derfor endte som liberal - mens Ole åbenbart fik en.....skal vi sigemindre god opdragelse - og endte som kommunist. Men - jeg må erkende - at Ole måske også fik en god nok opdragelse. Den var åbenbart bare noget længere om at slå igennem.... Leif, pas på - det ender med at Ole melder sig ind. Jeg kan mærke det...! Liberal Alliance har medvind. Liberalisme virker. Det er ikke suspekt at være liberal. Om end mange ynder at fremstille det sådan. Liberalisme bekymrer sig faktisk om de undertrykte - den bekymrer sig om alles frihed - om alles muligheder. Selv om man vil skyde os det modsatte i skoene. Frihed er det eneste gode, som der bliver mere af - når det bliver delt. Al erfaring viser, at de lande der bygger på liberale grundværdier - som retten til at ytre sig - den private ejendomsret - plads til forskellighed - højt til loftet og bredt ud til

væggene - er de samfund der klarer sig bedst: hvor de fleste løftes ud af fattigdom. De gode værdier er de liberale værdier. Det er de værdier der giver både menneskelig og økonomisk fremgang. Omvendt er det med de lande, hvor man knægter friheden - hvor man ensretter - indsnævrer - hvor man skalter og valter med andre - og hindrer folk i at nyttiggøre deres individuelle viden til samfundets vel. Dét fører aldrig noget godt med sig. Aldrig! Hvorfor er det egentligt at socialismen har fået patent på godhed. Socialismen er ondskabens ideologi. Derfor må jeg også nogle gange gnide mig selv i øjnene, når jeg ser, at Enhedslisten står til 12 procent af stemmerne. Er der virkelig tolv procent af danskerne, der går ind for følgende - taget direkte fra deres Partiprogram: De ønsker:- Overtagelse af de økonomiske nervecentre- Arbejderovertagelse af de større virksomheder,- Samfundseje af bankvæsenet- Lukning af Børsen (og det er ikke avisen, de mener...) - at erstatte centrale dele af statsapparatet med nye folkemagtsorganer- Opløsning af politiet - og militæret!! - ophævelse af den private ejendomsret Og så måske de to heftigste:-nødvendig gennemførelse af en revolution Og:-genindførelse af kommunismen! Genindførelse af kommunismen? Er der virkelig 12 procent, der tror at dét, Dét - fører til rigdom - og frihed? 12 procent, der stadig bakker op om reel kommunisme til trods for, at vi har set bagsiden af dén medalje? Et af Enhedslistens folketingsmedlemmer sagde, at folk ville få lov til at eje deres egen tandbørste. Ja - det var selvfølgelig for sjov. Men det er alt det andet sludder de rabler af sig ikke - og det er måske det mest skræmmende! Vi kan også vende det om og glæde os over, at 88 procent af danskerne hellere vil stemme på noget andet end Enhedslisten. Enhedslisten er selvfølgelig et belejligt skræmmebillede. Et nemt skræmmebillede. Det virkelig betænkelige er alle de andre partier - der ikke er erklæret socialistiske som Enhedslisten - at de også går til valg på, at verdens største skattetryk fortsat skal være verdens største. At de går til valg på, at verdens største offentlige forbrug fortsat skal være verdens største. Det er dét, som SF, Socialdemokraterne, De Radikale, Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti står for. De står troligt vagt om en økonomisk model, som har skabt nulvækst i økonomien de seneste år. De står troligt vagt om en økonomisk model, som har fået Danmark dårligt igennem krisen. Det er rigtigt, at vi er sluppet nogenlunde helskindet, fordi vores offentlige gæld var lav før krisen. Men hvis man ser på, hvordan vi egentlig har klaret os - i kriseårene - så er det kun de gældsplagede lande som Island, Portugal, Irland, Italien og Grækenland, der har oplevet lavere vækst. Vi har altså klaret os dårlige i Danmark, end vi burde. Den socialdemokratiske model har ikke været en succes - uanset om den blev bestyret af Anders Fogh, Lars Løkke eller Helle Thorning. De har manglet LA til at trække i den rigtige retning. Vi har tabt

200.000 arbejdspladser de seneste år - og vi har udsigt til at tabe yderligere 85.000 i de kommende år. Når man i Economist - og andre udenlandske tidsskrifter - taler om "den nordiske supermodel", hentyder man ikke til de høje skatter i Danmark. Man hentyder til skattereformerne i Sverige. Man roser heller ikke den danske models masseudstødning af mennesker til sociale overførselsindkomster. Man roser de svenske forsøg på at gøre op med "udenfor-skabet". Danmark er et dejligt land, befolket af gode mennesker. Men Danmark fortjener bedre, end den stat, som styrer os. Det kan ikke være meningen, at staten skal være rig, og borgerne skal suge på lappen. Det kan ikke være meningen, at staten svulmer, mens borgerne spænder livremmen ind. Staten skal ikke være vores herre. Den skal være vores tjener. Som Piet Hein skrev det: "Naturen er vor far og mor, som gode gaver ga' os. Staten er vor storebror - som ta'r det hele fra os!" Da han skrev det var skattetrykket under 30 % - i dag er vi tæt på de 50 %. Staten skal ikke være sådan en storebror for os! Den skal vise respekt for sine borgere. Vi danskere er ikke skabt til hoveri-arbejde på herremandens marker. Vi danskere er ikke skabt til at henslæbe tilværelsen som skatteslaver i en ensrettende velfærdsstat. Vi vil gerne selv råde over vores tid. Vi vil gerne selv råde over værdien af vores eget arbejde. Vi vil gerne selv råde over vores krop. Vi vil gerne selv skabe gode og nære fællesskaber. Vi behøver ikke hele tiden få at vide, at vi er små børn. Liberal Alliance er det eneste parti - der er parat til at behandle danskerne som voksne mennesker. Så jeg gentager: Der er i den grad brug for Liberal Alliance!! Derfor vil jeg i dag gerne blæse til en reel kulturkamp. Dét skal være vores revolution: Liberal Alliance skal både kæmpe for politisk indflydelse - og for at ændre mentaliteten. Den kulturkamp, Anders Fogh fablede om, blev jo reelt ikke til noget. Den gjorde i hvert fald ikke noget dybere indtryk. Bare se, hvordan de konservative forleden angreb de danskere, der tillader sig at flytte ud af landet - fordi skatten er så høj herhjemme. Det værste var begrundelsen - mentaliteten bag det hele: Som Per Stig Møller sagde det - og jeg citerer: "For de har fået det hele gratis. Børnehaven, foreningsliv, skolegang og universitetsstudie." Sådan lød ordene. Fået? Gratis? Mig bekendt har det alt sammen kostet penge. Mig bekendt kommer pengene alle sammen fra samfundets produktive kræfter. Fra de forældre og bedsteforældre, der har arbejdet hårdt - for at deres børn skulle få en bedre fremtid. Pengene er betalt. De er betalt igen og igen. Af os selv. Mine forældre har betalt. Jeres forældre har betalt. I har betalt. Så rigeligt endda. Hvad i alverden er meningen? Skal vi stå med hatten i hånden og takke herremanden? Helt grotesk bliver det, når man ved, at de selvsamme konservative stod bag multimedieskat, iværksætterskat og særskat på pensioner. De har selv været med

til at skræmme folk ud af landet med deres tåbelige og urimelige nye skatter. Lad mig sige det så klart, som jeg kan: En liberal betragter ikke mennesket som statens ejendom. Aldrig! Vi skylder ikke staten hengivenhed. Vi skylder hinanden hengivenhed. Det er skuffende, når borgerlig-liberale mennesker falder ned i grøden af jantelov, ensretning og ligemageri. Så er der virkelig brug for åndelig oprustning i Danmark. Lad mig derfor starte ved det helt grundlæggende: Staten er til for menneskers skyld - ikke omvendt. Derfor er det ikke skidt, at der er konkurrence mellem stater om at tiltrække de gode hoveder. Tværtimod. Det sørgelige er bare, hvis Danmark konkurrerer om at jage de gode hoveder væk, og tiltrække de mindre produktive. Dét er i hvert fald ikke ambitionen i Liberal Alliance. Vi vil gøre Danmark til landet for dem, der har noget godt at tilbyde! Vi har en ambition om at løfte mennesker gennem frihed og ansvar. Vi har en ambition om at give mennesker mulighed for at tage vare på sig selv - så vidt muligt. Dem, der vil hjælpe deres børn til en god uddannelse. Dem, der vil lægge til side til en virksomhed. Dem, der vil spare op - til deres egen alderdom. Nogle partier siger: Velfærd eller skattelettelse. I Liberal Alliance er vi langt mere ambitiøse. Vi siger: Velfærd gennem skattelettelse! Nogle partier siger: Giv os Danmark tilbage. I Liberal Alliance er vi langt mere ambitiøse. Vi siger: Giv os tilværelsen tilbage! Nogle partier siger: Vi lytter. I Liberal Alliance er vi langt mere ambitiøse. Vi siger: Politikerne skal ikke bare lytte - eller lade som om de lytter. Politikerne skal handle - og give dig plads til at handle! Det er bekymrende, når danskere forlader Danmark, fordi vilkårene er for ringe. Fordi virkelysten ikke kan få plads. Men vi bekymrer os også, hvis mennesker kommer til Danmark, fordi de ikke har nogen konstruktiv virkelyst. Liberal Alliances politik over for udlændinge er velkendt: Vi byder mennesker, som kan bidrage positivt til det danske samfund, velkommen. Mennesker som bringer noget til bordet, som kan få fast og varigt arbejde, og som kan skabe værdier - for sig selv, for virksomheden, for familien - og for samfundet. For det er jo, hvad al indvandring går ud på: at skabe værdier, der ikke var der i forvejen. Men vi vil samtidig lukke de offentlige kasser for mennesker, som bare vil trække på andres arbejdsindsats, og vi vil have lov til at smide kriminelle udlændinge ud af landet, lige med det samme. Der er nogen, der gerne vil bilde folk ind, at vi i Liberal Alliance kun er interesserede i penge og ikke har forstået, at kulturelle forskelle på udlændinge og danskere kan udgøre et problem. Det er ikke rigtigt. Vi har faktisk blik for kulturens betydning for et samfund. Det betyder noget for et samfund, hvordan folk praktiserer deres religion. Det betyder noget for et samfund, om den religiøse praksis er aggressiv over for omverdenen - eller åben over for omverdenen. Men

vi husker også, at dét, der først og fremmest betyder noget for, om mennesker kan leve fredeligt sammen, er hvordan de bliver mødt. Om de bliver mødt af et samfund, som forventer noget af dem - eller om de bliver mødt med lommepege fra det offentlige, så de kan isolere sig lige så meget, de vil, i deres egne små ghettosamfund. Uden at skulle gøre sig umage for at blive en del af det samfund, de nu er kommet til. For nogle år siden var jeg i USA, hvor jeg kørte med en taxachauffør med en stor turban på hovedet. Han havde et skilt i forruden, hvor der stod: "American first - Then a Sikh". Det er jo sådan, det skal være i Danmark også: Uanset hvilken religion eller kultur, man har med i bagagen, så skal loyaliteten være der til det nye samfund og de nye landsmænd, som man lever sammen med, og som ens børn går i skole med, og som ens børnebørn vil komme til at lege med. Selvfølgelig må man gerne tage sin religion med sig, sin smag med sig, sit temperament med sig. Det vigtigste - det afgørende - er den dybe følelse af at have en fælles skæbne. Om at være der for hinanden, hvis ulykken er ude - i det samfund, man er kommet til. At man f.eks. ikke medvirker til at piske en stemning op imod sine landsmænd, hvis dele af verden står i brand på grund af tegninger i en dansk avis. At voksne og ansvarlige mennesker i boligblokken finder sammen om at bremse blokkens unge, hvis de har fået den idé, at der skal sættes ild i gaderne andre steder i byen hver nat. At man gør en indsats for at begrænse kriminalitet, også selvom den begås af "ens egne" mod "de andre". I Liberal Alliance har vi forstået, at vi hverken gør det danske samfund eller indvandrerne og deres efterkommere en tjeneste ved at dele rundhåndet ud af penge fra det offentlige, så man ikke behøver at gøre sig umage for at passe ind i det danske samfund. Det er blandt andet også derfor, at vi foreslår en reform, som sænker kontanthjælpen. Og vi mener ikke det forlig der netop er indgået går langt nok. Det er bestemt ikke kun for at få folk i arbejde, så andre kan spare skatten til kontanthjælpen. Det handler ikke alene om kroner og øre for os. Det handler mindst lige så meget om at anspore mennesker i det her land - uanset hvor de kommer fra - til at gøre sig umage med at have et godt forhold til deres omgivelser. Det skaber samhørighed og respekt, når alle ved, at pengene ikke kommer af sig selv, men at man skal opføre sig ordentligt over for sine medmennesker. Og det skal kunne svare sig at arbejde, frem for at hæve et hjælpende beløb fra staten. Det handler om at højne livskvaliteten hos folk. For man bliver lykkeligere af at være i arbejde, have kolleger, bruge sig selv, have noget at stå op til om morgenen. Vi er ikke ude på at tage selvrespekten fra folk på kontanthjælp. Vi vil give dem den tilbage! Og det gælder uanset om ens forfædre har været i Danmark i 20 generationer, eller om man selv kun lige er kommet hertil. For Liberal Alliance skal der være en klar

ledetråd i de kommende år. Danmark skal skridt for skridt være et land, hvor borgerne får mere plads - til at leve livet. Og Liberal Alliance vil ikke stille sig tilfreds med at skaffe et par millioner til veteranogbaner eller en ny flot grænsebom. Vi deltager ikke i spillet om ministerposter. Vi deltager ikke i kapløbet om, hvem der kan få sit navn trykt på en pressemeddelelse om et ligegyldigt forlig. De Konservative og SF har hver på deres måde bevist, at man kan vinde ministerbiler og tabe sin sjæl. Enhedslisten har bevist, at man kan gungre i meningsmålingerne - og samtidig være Danmarks mest overflødige parti. Jeg medgiver, at det lykkedes SF at komme regering. Smart spil af Villy Søvndal (og Thor Møger). Til ingen verdens nytte. Jeg medgiver at De Konservative sad 10 år i en såkaldt borgerlig regering. Det har sikkert været gode år. For dem. Men til ingen verdens nytte. For os andre. Tak for ingenting. Jeg erkender, at Venstre i dag er det største parti i Danmark. Til gengæld efterlod Venstre et Danmark, hvor de gode år var blevet soldet op i offentligt forbrug. Til ingen verdens nytte. Jeg tager da hatten af for, at Dansk Folkeparti er større end Socialdemokraterne i visse målinger. Det er så pt. heller ikke så svært, som det har været. I mine øjne er det nu ret ligegyldigt hvem af de to der er det største socialdemokrati. Og til gengæld er DF nu placeret et sted i mellem Enhedslisten og SF, når det handler om at dele rundhåndet ud af skatteydernes penge og ignorere behovet for nødvendige reformer. Og hvad skulle det lige nytte? Det er alt sammen meget smart, det er det. De får på skift stemmerne og dermed kommentatorernes gunst. Men det er også 100% meningsløst. For ingen af partierne flytter Danmark ud af stedet - uanset hvor meget og hvor længe de sidder på stolene. De vil alle efterlade sig et lige så ubetydeligt aftryk som..... en finger i et glas vand, når man trækker fingeren op! Fakta er: At Danmark har mistet ca. 200.000 arbejdspladser. At vi har verdens højeste skattetryk. At vi pisker os selv med de højeste energiafgifter - vedtaget af alle partier i folketinget - på nær: LA. Vi har 826.000 i den arbejdsdygtige alder på forsørgelse - hvilket virkelig må siges at være en socialpolitisk falliterklæring. For ikke at tale om en menneskelig falliterklæring. Og vi har skabt et regelryanni for hinanden, som gør, at Thyra Frank kan blive folkehelt blot på at udfordre tåbelige regler, opføre sig ordentligt, bruge snusfornuft - og supplere med næstekærlighed. Som Thyra siger: Er dét ikke underligt? Jo, Thyra, dét er underligt. Det er derfor der er noget der hedder Liberal Alliance. For LA er andet og mere end bare økonomi og attachemapper - som nogle ellers ynder at fremstille os. At være liberal betyder mindre politik - mere menneske! Mindre stat, mere samfund. Mindre bureaukrati, mere selvbestemmelse. Mindre begrænsning og ensretning, mere åbenhed og tillid! Tillid til, at folk kan. Og vil. Og kan og vil selv. Åbenhed

for at gå nye veje. Og nu kommer det virkelig ”farlige”: Også mere åbenhed overfor fejltagelser. Vi bilder os ikke ind, at man kan skabe et fejlfrit samfund. Hverken ved at styrke staten eller ved at svække den. I et liberalt samfund kan man også begå fejl. Men fejlene bliver ikke begået af staten. Og derfor bliver de ikke så store. At være liberal er at give plads til den enkelte - med blik for, at den enkelte meget vel har lyst til at leve sit liv i verdens eneste nogenlunde velfungerende kommunistiske enhed: Nemlig familien. Her skal vi turde kæmpe for retten til at være en familie på mange måder. Det har Liberal Alliance allerede gjort gentagne gange. Det behøver ikke kun være ”far, mor og børn – modellen”. Det kan være ”mor og børn”. Eller ”far og børn”. Eller ”far og far og børn”. Eller ”mor og mor og børn”. Eller ”to voksne uden børn”. At være liberal er også at hylde retten til at søge lykken på vidt forskellige måder - så længe man ikke generer andre. At være liberal er at hylde det skønne, det smukke, kunsten, det ekstraordinære. Eller at lade være, hvis man ikke orker. At være liberal er både at turde udsætte sig for nye impulser - og samtidig at forsvare det gamle, som man føler, er værd at forsvare. At være liberal er pr. definition anti-jantelov. Så når man mener, at vi ikke taler de svages sag - så er det så forkert, som det kan blive! Hos os hylde vi ikke kun succeserne. Vi græder også med dem, der forsøgte, men lige manglede det sidste. At være liberal er at opfordre til at leve livet, at hylde livet, mangfoldigheden, kærligheden, ja, hele den vanvittige verden og søge den vej som man, alene eller sammen med andre føler sig inspireret og tiltrukket af. Vi er her ikke for at vinde magt over nogle embedsmænd ved at sidde i en ministerbil. Vi er her for at vinde magten tilbage til jer! Så I kan bruge jeres liv som I finder det bedst. Spille syret musik, Handle på børsen. Dyrke økologiske æbler. Producere plasticdippedutter. Ryge en smøg. Nyde den friske luft. Liberalisme overlader det med livsformerne til jer. Og det bliver vi tit bebrejdet for: Hvorfor har liberale ikke et højere mål med menneskets tilværelse? Hvorfor vil vi ikke definere det gode liv? Svaret er enkelt: Fordi det er jeres tilværelse. Fordi det er jeres liv. Og fordi der ikke findes noget bedre for et menneske end at sætte sine egne mål, og stræbe efter dem - på sin egen måde. Er det uanstændigt? Så er jeg uanstændigt. Er det koldt? Så er jeg iskold. Den dag, Liberal Alliance sidder på de afgørende mandater, lader vi os ikke spise af med slesk tale og billig portvin. Hvis Lars Løkke vil være en glad statsminister, skal han sørge for, at Liberal Alliance bidrager til at gøre borgerne glade. Jeg møder folk der spørger: ”Men bliver I ikke bare som de andre, der hopper op som løver, når de er i opposition, og falder ned som lam, når de får magten og mulighederne?” Mit svar er – nej - vi er ikke som de andre! For mig er det helt, helt enkelt: Det er et spørgsmål om at kunne bevare mine børns

respekt. De var helt små, da jeg kom i folketinget for 15 år siden. I dag er de nærmest voksne mænd. Om tre år - når vi har de afgørende mandater - vil jeg ikke kunne forsvare at sige til dem: "Værsgo drenge, så har jeg skaffet penge til et veterantog i Jylland og en grænsebom - det var derfor jeg var væk hele jeres barndom!" Kan I ikke godt høre det? Det holder ikke en meter: De drenge skal en dag sige: "Det kan godt være, at du og de andre i LA var meget på farten - til gengæld kom I igennem med det, der skulle til for at sikre Danmark, det der skulle til for at sikre OS, dine børn, en fremtid i Danmark. Sikre at der er råd til at hjælpe Thyras gamle, til at sikre et godt uddannelsessystem og hjælp til dem, der har behov. VK-regeringen gjorde det ikke godt nok. Den fik magten serveret på et sølvfad. Men den forvaltede ikke sit mandat - om "TID til forandring". Den udnyttede ikke den historiske økonomiske optur i 00'erne til reformer med rettidig omhu. VK-regeringen levede ikke engang op til sine egne løfter om skattestop. Det må ikke ske igen. Borgerlig-liberale af alle partier må lære af fortidens synder - og tage borgerlige dyder alvorligt igen. Og med borgerlige dyder - mener jeg noget helt grundlæggende såsom troværdighed og ordholdenhed. Det vil jeg gerne lægge hovedet på blokken for. Det handler simpelthen om, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert. I kan vælge at tro på mit løfte. Og I kan vælge at tro på mit temperament. Men de går i samme retning: Det må være slut med mere stat og mindre privat. Derfor har jeg et budskab til alle borgerlige i dette land: Det vil være en katastrofe hvis V og DF alene får flertal sammen efter næste valg. Så kommer der til at ske mindre end ingenting. Det eneste der kan sikre at vi både får en borgerlig regering og en ny liberal reformpolitik er at I giver Liberal Alliance jeres stemme. Vi vil forvalte den med omhu, vi vil behandle den med respekt! Det kan V og DF ikke gøre alene. Der er brug for os. Det gælder også i kommunerne for den sags skyld. Her har vi en stor opgave dette efterår. Med at få opstillet gode mennesker. Med at få taget hånd om de lokale problemer, der netop er så forskellige, at de kræver forskellige løsninger - og derfor forskellige kommuner. Det er ikke Liberal Alliances ideal, at alt skal gøres på samme måde alle steder. Der skal være plads til eksperimenter i kommunerne. Men rettesnoeren er den samme, uanset om vi befinder os i København eller i Sønderjylland. Mere plads til borgerne. Mindre skalten og valten fra politikerne. Ungdommen er liberal. Det kan man se i mange analyser. Det har I i LAU jeres store medansvar for. I vokser eksplosivt og I er hér, dér og alle vegne. I markerer jer. Jeres gå-på-mod og gode humør, jeres seriøsitet og vilje til at forandre inspirerer også os andre. Vi er IKKE enige med jer i alt!! Men det skal vi heller ikke være. Men vi er glade for at vide, at I faktisk som den eneste politiske ungdomsorganisation mener, at jeres moderparti

trækker i samme retning som jer - og ikke i den modsatte. Skal vi ikke give dem en hånd? Tak, Lau. Tak, Rasmus Brygger. Når vi har fat i ungdommen, har vi fat i fremtiden – så er det lettere at tage den egentlige kulturkamp. I dag taler man om Carina takket være Joachim. Man taler om opgør med ensretning takket være Thyra. Man taler om frihed takket være Ole, Mette, Simon Emil, Villum, Merete og Leif - og al deres utrættelige indsats. Liberal Alliance har fået de liberale kræfter i Danmark til at springe ud af skabet - også i andre dele af samfundet end lige præcis hos os. Jeg glæder mig, når selv en gammel SF-politiker som Torben Hansen på Lolland kan indrømme, at vi har skubbet debatten i den rigtige retning. Han sagde forleden: ”Liberal Alliance sat en dagsorden, som er mere relevant end noget af det, SF har formået.” Jeg glæder mig at over, at SF’ere også kan se lyset. Jeg glæder mig, når unge folketingsmedlemmer i Venstre blomstrer op i kraft af den inspiration, de får fra Liberal Alliance. Og mest af alt glæder jeg mig, når danskerne - som de er flest - siger: ”Jo, vi kan faktisk noget selv. Vi er ikke ofre” Vi har sat en dagsorden. Vi er nået langt. Og vi skal nå længere endnu. En af vores partis helt unikke, fantastiske fordele, omgivet af partier, der oplever mytteri og interne kampe, er, at vores parti fungerer! LA’s folketingsgruppe er et mikrokosmos af forskellighed, men vi er nærmest blevet som en familie. Vi knokler derudaf. Vi er ikke ens – og det er ikke et problem, men en styrke. Vi kan lide hinanden. Og bakker op om hinanden. Vi lytter til hinanden. Vi samarbejder. Vi er blevet hinandens gode venner. For nogle uger siden havde jeg den store ære at vie Joachim B Olsen til sin elskede Karen. Hele folketingsgruppen var til stede med ægtefæller som backinggruppe: Efter vielsen tog vi til koncert med Niels Hausgaard. Jeg havde hørt rygter om, at Hausgaard havde lidt at udsætte på Liberal Alliance. Dét ville vi da gerne høre om. Og dér sad vi så hele gruppen til Niels Hausgaard-koncert - og havde en forrygende oplevelse. Niels Hausgaard vil så gerne være uenig med os. Han er jo et godt menneske. Og gode mennesker, de er jo socialister, er de ikke? Det sjove var, at Niels Hausgaard i praksis måtte sande, at sund fornuft og almindelig medmenneskelighed ikke er noget, man har monopol på i bestemte partier. Da vi mødtes med Niels Hausgaard efter koncerten, kunne jeg påpege de første syv ting, som han havde annonceret at være for, som vi også er for, eller imod, som vi også er imod. Hausgaard havde mange vigtige budskaber han gerne ville af med. Et af dem var, at ingen kærede sig om de ulykkelige børn og voksne, der sidder i asylcentre. Ingen. Dér var det rart at kunne overraske ham med, at Joachim, den ondeste bandit og børneæder af dem alle, faktisk har undervist i idræt på et asylcenter. Ganske frivilligt... Sådan er vi også i Liberal Alliance. Det havde Hausgaard ligegodt ikke troet. Jeg

tror, at mange af Liberal Alliances proklamerede uvenner, er bange for at være enige med os. De er bange for at opdage, at de måske ikke har monopol på godhed og sandhed. Men de har ikke monopol – tværtimod. Jeg lagde ud med at sige, at jeg er lykkelig. I dag er en festdag. En festdag for partiet Liberal Alliance, der har overlevet en hård opvækst. Men som H. C. Andersen sagde det: ”Det gør ikke noget at være født i Andegården, når blot man har ligget i et svaneæg. Tak for al opbakning, tak for, at I engagerer jer. Vi er på rette spor, lad os fortsætte sådan her, og når vi har festet af i denne weekend, så lad os med fornyet kraft samle os i dialog og positive holdninger om, hvordan vi får markeret os og får Danmark på ret køl igen. For det fortjener vi. Alle sammen. Og hvis jeg taber mig igen - så er det ikke et tegn på, at jeg er ulykkelig! Kun på, at jeg lige på det punkt genfinder min viljestyrke. Tak!

Kilde

Ukendt

Tags

Liberal Alliance, Politisk tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/anders-samuelsens-tale-ved-liberal-alliances-landsmoede-2013>